

Aszód és Vidéke

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és IRODALMI HETI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 8 korona | Negyed évre . . . 2 korona
Fél évre . . . 4 " | Egyes szám ára 20 fillér.
Bérmentelen leveleket nem fogadunk el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FLELŐS SZERKESZTŐ:
NYIRY LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL

ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
egyezség szerint jutányos áru közöltetnek. NYILTTÉR sora
60 fillér. Előfizetőinknek nagy irkedezmény.

Mókus.

A napokban történt.

Egy fiatal ember, aki még alig lehet ismerős a helyi viszonyokkal, megszólított egy asszonykát, egy búbajos, hamiskás, kaczer kis szépséget és azt mondta neki, hogy „Mókus“.

A hölgy ekkor végig mérte tekintetével, visszautasítólag elfordult tőle, s egyedül — tovább sietett.

Véletlenül szemtanuja voltam e jelenetnek, s kijelentem, hogy ez esetben nincsen aszfaltbetyárságról szó, bár az előadottak után mindenki arra gondolhat, hogy az egész semmi egyéb mint az!

Nos tehát: én a férfi pártjára állok és azt mondom, hogy az adott körülmények között helyesen akként cselekedett, ami miatt el nem ítelhető.

Láttam ugyanis az említett hölgyet a vasuti állomáson. Egy másik nőt kísért ki, a ki elutazott. Mindkettőjük tolettje, magatartása, viselkedése, a

legnagyobb fokig érzéki és hangos párbeszéde határozottan olyan volt, amely a Magyar Figaróban is alig állotta volna meg a nyomda festéket. Láttam őt azután jobbra, balra, hátra tekintetve az állomástól befelé menni, miközben ruháját nagy gyakorlottságra valló ügyességgel úgy fogta fel, hogy összes idomai amelyek a mélyen kivágott, háló szerű ruha által még rejtve voltak, láthatók vagy legalább is sejtethetők, szóval: érzékelhetők lettek s a különben is bájos nőt határozottan feltűnővé tették.

Mi kell mindehhez egy pezsgővéri ifjunak?

Egy-két biztató szempillantás és kész az atak, kész az incidens!

Ki ítelhető el érte?

Bizonyára nem a férfi, aki pulya, fatuskó lenne, ha ennyi biztatásra még csak kezét sem nyújtaná ki a felkinált, kívánatos almáért!

A tanulság pedig ez esetből mely nyílt színen játszódván le, azóta is több helyen képezte megbeszélés tár-

gyát, az, hogy hölgyeink legyenek egy kevéssel szerényebbek, kevésbé elbizakodottak bajaikra s mindenek fölött ne a félvilágtól tanulják el az öltözködés művészetét, hanem vessenek számot magukkal, lássák be, hogy ők szolid, polgár asszonyok akiknek hivatása nem az, hogy tolette titkaikat piacra vigyék, céljok nem az, hogy másokat gyönyörködtessenek bájaikban, hanem zárják el azokat gondosan hasonlóan a kert virághoz, amely csak a kertésznek nyílik, pompázik, illatozik. Legyenek jó család anyák és nyiljanak pompázzanak ők csak kizárólag az ő kertészüknék, az ő férjük urának. Így azután igen sok, az elő adott esethez hasonló sőt esetleg más helyzetben még kritikusabb incidensnek elejét vehetik, amire hogy törekednek is, azt, aki őket ismeri, mindenki tudja.

Ezt különben jó izlésüktől, műveltségüktől joggal elvárja tőlük az a társadalom, melynek tagjai.

anti patikus.

TÁRCZA.

Dal én rólam meg a „szép Riczikéről.“

— Eredeti tárczánk. —

Akár hiszik, akár nem, egész áperte kimondom, hogy én fiatal férj vagyok, még pedig ugyancsak fiatal férj és ezt mindjárt be is bizonyítom, mert éppen ma egy hete történt, hogy egyszer helyett kétszer — (és pedig először délelőtt 11 órakor az anyakönyves előtt, délután 4 órakor pedig másodsor a ferencvárosi plébános előtt) — esküdtem örök hűséget az én „szép Riczikém“-nek, és azóta mindig azon tűnődöm, hogy mikor voltam boldogabb, akkor-e, midőn ezelőtt kilencz esztendővel vezettem oltárhoz az én első feleségemet a szőke Boriskát, vagy most, a mikor a fekete haju „szép Riczikémnek“ ajánlottam fel kezemet és muskátliamat.

Kérem a különbséget a kilencz év előtti és jelenlegi állapotom között, de azt hiszik hogy ráakadok? Nem én!

Én magam, — legalább úgy érzem: — mit sem változtam, mert most is éppen olyan édes nekem az én fekete haju Riczikémnek tüzes csókja és forró ölelése, mint kilencz évvel ezelőtt az aranyos szőke Boriskámé volt.

Hej! . . . Szegény első feleségem, ha

tudná, hogy én másodsor is megnősültem, talán még a sirban is megfordulna. — Hígyjék el, hogy én, szegény Boriskám halála után, erősen és a legkomolyabban eltökéltem magamban, hogy másodsor semiszín alatt sem fogok beleharapni a vadalmába, vagyis, hogy szebben fejezzem ki magamat: nem ohajtok többé a házasság róza láncaiba bejutni és azért kénytelen vagyok saját reputációm érdekében kijelenteni, hogy ezen második házasságomnak nem én voltam az oka, hanem egyes-egyedül a sors szeszélye — meg egy a tejes kanna.

És boldog özvegységem fátyolát letéptem magamról és „döntő“ pillanatban oda dobtam a szép Riczike“ lábái elé.

Hogy ez a „döntő“ pillanat mikor és hogyan következett be, ha türelemmel lesznek egy kissé, azonnal elmondom, még pedig szóról-szóra, úgy, ahogy történt.

Most május 7-én mult kerek öt esztendeje, hogy az én aranyos, szőke Boriskám, akivel négy esztendeig éltem a legboldogabb házasságban, hirtelen meghalt és én özvegy lettem.

A legstótebb József városból az Illés utcából áthurcolkodtam a „millimári firtlibe“ vagyis a francstadba, a viola utcába, ahol Mezak Tóbiásnének, egy bevándorolt vén cseh muzsikus terebélyes feleségének a házában vettem ki az egyedüli két szobás lakást az utcára egy konyhával meg egy kis spájzzal együtt.

A viola utca ebben az időben arról volt nevezetes, hogy itt lakott a Ferencvá-

rosnak ez időtájt legszebb fekete hajú leánya a Sperling Riczi, akit nem is hívták másképpen, csak úgy, hogy a „szép Riczike.“

Ez a szép Riczike egy jómódú özvegy millimárisnének, a már javakorbeli és még mindig virágjában levő Sperling Ferencznének volt az egyetlen leánya, akinek szép tüzes szeméiért meg koromfekete hajáért akkor a Ferencváros egész arany ifjusága majdhogy meg nem börtölt, de akit az édes anyja úgy őrzött, mint egy mesebeli királykisasszonyt a sárkány.

A „szép Riczike“ még mindössze csak 18 éves volt, de olyan kifejelett, gömbölyű és formás idomokkal bírt, hogy igazán örült a lelkem. ha az ablakomból a muskátliajaim mögül megláthattam, mikor arra elsétált.

Én a Sperlingéktől tán a hatodik vagy hetedik házban laktam és az ablakaím mindig tele voltak a legszebben nyíló kétszer dupla, fehér és haragos vörösszínű muskátlikkal, mert meg kell jegyezmem, hogy a muskátli tenyésztésben kitanuló tapasztalatokat és jártasságot szereztem, úgy, hogy az emberek, akik ablakaím előtt elhaladtak, nem egyszer hangosan adtak kifejezést csodálkozásuknak és elismerésüknek, úgy bizony!

Misem természetesebb tehát, hogy muskátliainnk csakhamar nagy híruk lett az egész viola utcában, úgy hogy engem, akit különben és rendes viszonyok között tisztességes nevemen Kenyeres Jósának híttak, elkereszteltek „Muskátli Pepinek“ és én hiba iparkodtam minden tőlem kitelhető módon ez ellen védekezni, ez a név rajtam száradt.

Egy új betegség.

— Egylet kör. —

Rákos-Szent-Mihály, 1904 júli 8.

Biró Lajos kitűnő etnografusunk nemrég felolvasást tartott Ujguineáról. Többek között megjegyzi: Európai ember azért nem honosodhat meg ott, mert a malária nem kimél meg egyetlen idegent sem; a benszülött azonban kis korában esik át rajta, így edzve van ellene.

Nálunk a mi járásunkban, ennek főképp kisebb helyein szintén van ilyen epidemikus baj, mely azonban elűve a malária állandó jellegétől, csak időközönként lép fel többnyire 2 évenként.

Ez az ugynevezett „Egylet kör.” Németországban van a szülőtanácsa! Mi többnyire a nemetek hibáit szoktuk átvenni, tehát ezt is megíonosítottuk. Még abban is különbözik a guineai bajtól; hogy míg ott csak az idegent lepi meg, itt csak a benszülöttek esnek beléje.

S hiába minden védekezés, fölleppte után mint a vitus táncz ugyszedi áldozatait; nincs kitérés.

Boldog kinek minél nagyobb mértékben száll testébe. lenézi „szegényt” ki kívül esik rajta és egyszerű „tag” fokáig sem szállja meg a nyavalya.

Mert különböző fokban lép fel; embere válogatja; vannak kik egész az elnökségi fokig szenvednek benne. Sajnos, orvosaink annyira közönyösek ezen új nyavalyával szemben, hogy még tudományos nevet sem adtak neki.

Ugy látszik az időre bízzák, hogy mint az influenza ez is aclimatisálja magát és ártalmatlan lesz idővel.

Jó lesz azonban főbb jellegét ismertetni, hogy esetleg az inclinánsok óvakodhassanak kellő időben.

Első stádium: az áldozat otthon nem végzi dolgát, vagy ha igen, min-

dent vizsájáról tesz, a huslevesbeczurot, a kávéba sót rak, folyton kalapot és ruhát próbál. Második fok: a helyett, hogy otthonát rendben tartaná, csoportokba verődve beszél, tárgyal; mindégy van valami újabb dolog a fejében, mint más embernek; amit okvetlen közölni akar. Ezáltal irtózatossal zavar keletkezik, a mit ismét a nem betegek tudnak csak elsimitani.

Azután áll be a krízis, az elnök választat.

Ekkor a baj már annyira elfajult, hogy mind ott tartanak senki magánál különbet nem ismer. agítál, leszól, piszkál, úgy hogy többnyire kigyógyulva ugyan, de rém rossz kedvvel, melankoliával járnak kelnek hónapokon át a krízis után.

Hallatszik, most megint közénk ért a nyavalya és néhány jobb sorsra érdemes polgártársunk bele is esett már. Reméljük azonban a legjobbat, hogy vagy ők gyógyik le, vagy az őket. Mindenesetre érdekes lesz megfigyelni.

Egy aki nem inclinál.

HIREK.

Hozzá:

Emlékszel mikor még
Itt laktál szivemben
Te kis madár,
Őrültünk mindketten,
Csapongva daloltál,
Fogva habár.

Egyszer csak miért nem,
Kíröppent hűtlenül
A kis madár,
S búszultam utána,
Pedig hát . . . pedig hát . . .
Oh én számár.

Van hát már új gazdád
Ki gondoz örömmel

Te kis madár,
Hogy is ne oly kincset . . .
Pedig hát, ha tudná . . .
Szegény tatár!

Kasztor.

Személyi hir. Dr. Z a c h á r K á l m á n gödöllői ügyvéd, Stubnya-fürdőről családjával együtt visszaérkezett Gödöllőre.

Közgyűlés Gödöllő képviselő testülete f. hó 13-án d. u. 3 órakos közgyűlést tart. E közgyűlésen a már közzölt tárgysorozatban kívül még a következő újabban kibocsátott póttárgysorozatban felvett tárgyak is fognak tárgyalatni. 1. a községi járdák kő „alappal” leendő kövezése és a munkálatoknak árlejtés útján történt biztosítása iránt hozott másodfoku határozat kihirdetése, 2. a járdák képiítéséhez szükséges -150.000 korona kölcsön felvétele iránti intézkedés.

Erdőbeli lakozás. Ez a fényes, előkelő multság tegnap zajlott le az Erzsébet parkban. Nem volt rajta nagy néptömeg együtt. Nem is azzal a szándékkal volt rendezve; de az az előkelő egy forma közönség, a magas intelligencia tagjai, akik megjelentek, mind egytől-egyig kitűnően mulattak, s a délután 5 órakor összegyűlt közönséget még az éjfél után is együtt találta. A zenét Béla bandája szolgáltatta, — s elmondhatjuk róla, hogy teljes sikerrel. Meglátszott még a morékon is, hogy uraknak húzták és nem is pihentek meg éjfél utánig.

Nyilvános számadás. A gödöllői önk tüzoltó testület multságának sikeréhez felülfizetésekkel hozzá járultak: Nick E. je 10 k. Galle Antal 10 k. 80 f., Papp József 1 k., Raab Vilmos 40 fill., N. N. 2 k., Surgóth Jenő 2 k., Sveitzer Antal 2 k., Schulcz J. 1 kor., özv. Déri Gergelyné 3 k., Kubinyi Imre 1 k., Blumenthal Manó

A muskátlim bámulói folyton szaporodtak és az a kitüntetés is ért engem, hogy a „szép Riczike”, aki különben csak minden vasárnap járt el ablakom előtt a templomba és máskor sohasem most minden lstenadta nap délután ott sétált el ablakaim alatt és sóvárgó pillantással szemlélte az én kedvezet virágaimat.

Már körülbelül egy éve lehetett, hogy Slezák Tóbiásné házában laktam és kijelentem, hogy ezalatt az idő alatt mindig pontosan fizettem a házbért.

Ugy-e csodálatosan hangzik: de igaz! Egyszer azonban valami váratlan eset történt.

Az történt ugyanis, hogy a Sperling-nének a tejkihordó eselédje, a biczegő lábú Zsuzsi, váratlanul megbetegedett:

— En legalább úgy tudom, hogy a Zsuzsi egészen váratlanul betegedett meg, a rossz nyelvek azt mondják azonban, hogy ez a megbetegedés nem egészen váratlanul történt. Szegény Zsuzsi 9 hónapig várt már rá. De ez most egészen mellékes, — a fődolog az, hogy a Zsuzsi megbetegedett és betegségenek ideje alatt a „szép Riczike” sajátkezűleg és az ő saját kis kék kannájában hozta el nekem minden áldott reggel 6 órakor a liter tejet, még pedig mindig frissen fejt tejet hozott, — mert tudta, hogy orvosi rendeletre kávé nem volt szabad innom.

Mindig korán keltem és a tejet is magamnak kellett átvennem tőle, mert bejáró takarítóném ilyenkor még valószínűleg javában pihent otthon az ágyában.

Nagyon csodálkoztam ezen a változáson, mikor a „szép Riczike”, — akit már az ablakom alatti sétájáról jól ismertem — egyszerű rózsaszínű víganóban és piros bábos fehér selyem kendővel a fején, legelőször hozta el a tejet és már vettem észre, hogy az ő kezecskéi reszkettek, a mikor kiöntötte a tejet a cseréplábasba meg az enyéim is a mikor a lábast tartoltam.

Azonban mind a ketten beletörődünk, illetőleg beleszoktunk megváltozott helyzetünkbe, sőt mondhatom, hogy igen jól esett tapasztalnom, hogy a szép Riczike, aki más-különböen igen rátartós, sőt büszke volt, velem szemben nagyon közlékeny lett és ami a fő: jobban is megmerte a tejet, mint eddig.

Egy ilyen alkalommal elmondta a „szép Riczike, hogy ő neki a világon a legkedvesebb virága a dupla fehér muskátli, meg a heragos vörösszínű; aztán azt is elmondta, hogy ha öneki is olyan szép muskátlijai volna az ablakában s mint énnekem, hát akkor ő nagyon, de nagyon boldog lenne és éppen azért el is határozta, hogy csakis olyan emberhez megy feleségül — ha egyáltalán férjhez megy — akinek szép muskátlijai vannak, mert ő bizonyosan tudja, hogy aki az ártatlan muskátlikat olyan kiváló gonddal és szeretettel ápolja, mint én, az rossz ember nem is lehet, s az őt is époló gyöngésszen fogja szeretni, mint a virágait.

Oh, ha láttak volna, hogy milyen gyönyörű volt a „szép Riczike” akkor, amikor ezt a formális szerelmi vallomást elusogta és hozzá az ő ragyogó, nagy fekefe szemét

szendén lesütötte, hát bizony úgy tettek volna vele, miután és . . .

Azt sem tudom válaszoltam-e szavára, vagy sem, de arra az egyre tisztán emlékszem, hogy a minutában, amikor Riczike bele akarta önteni a tejet a cseréplábasba, melyet két fülénél fogva én tartottam, hogy, hogy nem, a tejes kanna kicsúszott reszkető kezeiből s a tejet nem a lábasba, hanem azon keresztül egyedüli fekete nadrágomra öntötte.

Egy rövid pillanatig némán bámultam a piruló szép leányra, mintha éreztem volna, hogy ez a rövidke pillanat forduló pontot fog kifejezni az életben, aztán művész elhatározással a földhöz vágtam a cseréplábast, de úgy, hogy ezer darabra hullott szét a konyha kövezetén és azon mód, ahogy voltam az én betegezett nadrágomban, oda simultam a szép Riczikéhez megfogtam puha bársonyos kezecskét, szellem ittasan tekintettem halványodó arczára és így szóltam hozzá:

„Édes „szép Riczike! Erre a szerencsétlen fekete nadrágomra, meg ennek a szétzúzott cseréplábasnak még épen maradt két fültre esküszöm, hogy . . . magát szeretem . . . igen szeretem . . . még pedig olyan forrón és kimondhatatlanul, hogy kész vagyok lábaim elé rakni nem csak az én, hanem az egész Ferenczvárosnak az összes dupla fehér és heragos vörösen viritó muskátlijait és esküszöm, hogy én leszek e hét végén a behorpadt földgolyónak a legeslegboldogabb halandója, ha nekem adja kezét.

1 kor., Deutsch Sámuel 1 kor., Polner Lajos 2 k., Rigler Istvánné 60 f., Dr. Tegze Lajos 2 k. 60 f., Antal Pál 1 k., Dr. Orbay Dénes 20 fill., macklári Kiss Kálmánné 3 kor., összesen 44 kor. 60 fill. Összes bevétel volt 361 k., 38 fill. összes kiadás 180 k., 90 fill. Maradt mint tiszta jövedelem: 180 kor. 48 fill. Az önkéntes tüzoltó testület parancsnoksága ez uton is köszönetet mond egy a felülfizetőknek, mint azoknak, akik tombola tárgyakat ajándékoztak.

Uj báró. A hivatalos lap közöli aradvári König Károly kabinet irodai osztályfőnök kiténtetését a kit a királyi bárói rangra emelt. König a kabinetiroda magyar ügyeit intézi.

Bikaviadal Besnyőn. Szenzációs plakát vonja magára a járókelők figyelmét Gödöllőn, Ferencz-József téren. — Bika viadal Besnyőn! Többen fordultak hozzánk kérdésekkel a szenzációs viadal iránt s különösen arra voltak kíváncsiak, hogy vajjon magyar bika fog-e fellépni, vagy Pully mester valamely betanított állata? A kérdezősködésekre ez úton adjuk meg a választ egyúttesen s ez az, hogy nem tudjuk egyelőre a nemzetiségét, mert még azt sem tudjuk, hogy ki lesz a bika.

Helyreigazítás. dr. Szalay Sámuel Gödöllői kir. közjegyző, Besnyő melletti Fenyves dűllői szőlőbirtokost Pest vármegye törvényhatósága a bor-ellenőrző bizottság tagjává választotta meg. E tárgyban előző téves közlésünket ily értelemben helyre igazítjuk.

Aszódiak az Erzsébet szobornál. Az aszódi kir. javító intézet növendékei Radics J. és László K. családfők vezetése alatt megtekintették a Gödöllői Erzsébet szobrot s ez alkalommal ott egy igazán szép és meghatározó hazafias ünnepélyt rögtönöztek;

Mondja meg tehát egész nyíltan és őszintén: akar-e a feleségem lenni?

— Akarok! — válaszolta megindultan Riczike és vállamra hajtotta bájos fejcskékét én pedig ekkor nem kérdeztem: szabad-e vagy nem, átkaroltam az ő gömbölyű derekát és még mieiótt szólhatott volna, megcsókoltam egyszer . . . aztán még egyszer . . . aztán még sokszor és . . . így nem volt csuda, hogy a nagy boldogságban — amikor egy hét rőf hosszú, forró, édes csóknak éppen a kellős közepén tartottunk, — és se nem láttunk, se nem hallottunk, és így azt sem vettük észre, hogy hirtelen kinyílt a konyha ajtó és a takarítóném kaulozolása mellett a távirat-kézbesítő lépett be rajta és mindketten majdnem egyszerre, de már ott közvetlen előttünk hangosan „jó reggelt kívántak.

Mintha mérges kigyó csipett volna meg bennünket, úgy éreztük magunkat és amikor meglepetésünkből kissé magunkhoz térünk, a szép Riczike egy rántással kiszakította magát karjainból s meglepetésében nem kifelé szaladt az udvarba, hanem be a szobába.

Mikor pedig átvettem a táviratot és a kézbesítő eltávozott, előkeresttem egy nagy ruháskosarat, bele raktam az ablakomban levő összes muskátliú aztán én is bementem a szobába, ahol a szép Riczike az egyik karoskéjén, arczát köténybe rejtve sirt. Odamentem hozzá és azt mondtam neki szeliden:

Radics János családfő ugyanis remek beszédet intézett a növendékekhez, melyben vázolta a nagyszívű királynő életét és viszonyát hozánk, a magyarokhoz s az után a növendékek énekeltek ela himnust.

Egy tanuló — felvétetik a „Gödöllői és Vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet“ fűszer üzletében. Személyes jelentkezések az üzletben. Gödöllőn, Ferencz-József tér, Erzsébet szálló épület.

Rendelét a szökevény munkásokról. A munkából jogtalanul kilépett segédek vagy tanoncok illetve gyári munkások visszavezetése esetén az első foku iparhatóságok eddig egymástól eltérő módon jártak el. Az egyöntetű végrehajtás érdekében most a kereskedelemügyi miniszter körrendeletet intézett valamennyi másodfoku iparhatósághoz. E rendelet szerint a karhatalom alkalmazása szabályszerű végrehajtásban rendelő el, s a végrehatózat a feleknek szabályszerűen kézbesítendő.

V. 1083/3 1903. számhoz.

Árverési hirdmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósnak 1903 évi V. 1083/3 számú végzésével Detsy Imre ügyvéd által képviselt Major D. Dávid felperes részére Dr. Binét Arnold alperes ellen 600 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 1078 kor. becsült ingóságokra a fentidézett gödöllői kir. járásbírósnak fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglalatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán, Gödöllőn leendő megtartására határidőül 1904 évi július hó 27. napjának délutáni 3 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás ko-

— Egyetlen szép Riczikém, ne sűrj hanem tördül le drága könnyed, aztán . . . (a muskátlikra mutaltam) . . . fogd meg ennek a kosárnak az egyik fülét, a másikat majd én fogom és menjünk szépen haza . . . a mamához és megkérem tőle a kezdet, ha te is úgy akarsz!

— Jaj, kedves Muskátli úr, maga olyan édes, én meg olyan nagyon boldog vagyok, hogy kisémondhatom! — mondá kissé szégyenlősen az én szép Riczikém, aztán hirtelen felugrott a helyéről, megfogta az egyik fülét a kosárnak és szerelmesen reám nézett.

Mikor pedig már a konyhában voltunk, egy pillanatra megátlottunk, aztán boldogságtól ragyogó arccal felém fordult és kérdé:

— Ugy-e, édes, ezt is elvisszük magunkkal emlékül? — miközben a földön neverő kannájára mutatott.

— De el ám, drága angyalom! — feleltem és felkaptam a kannát a földről, aztán viadalmisan vittük a kosarat . . . hazafelé.

A többet . . . ugys tudják!

Bugyi Ferencz József.

rábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tábláján való kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Gödöllőn 1904. évi július hó 6 napján.

Böhl Ambrus,
kir. bir. végrehajtó.

V. 155/6 1904. számhoz.

Árverési hirdmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósnak 1904 évi V. 155/6 számú végzésével Dr. Zachár Kálmán ügyvéd által képviselt Ludvig Istvánné felperes részére Garczig István alperes ellen 260 kor. és 40 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 2214 kor. becsült ingóságokra a fentidézett gödöllői kir. járásbírósnak fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak felülfoglalatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna alperes lakásán, Aszódon leendő megtartására határidőül 1904. évi július hó 16. napjának délutáni 2 órája tüzetik ki, mikor bíróság lefoglalt lovak, tehének, sertések, cséplőgép, gazdasági eszközök, s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tábláján való kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Gödöllőn, 1904 évi június hó 30. napján.

Böhl Ambrus
kir. bir. végrehajtó.

V. 254/6 1904 számhoz.

Árverési hirdmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósnak 1904 évi V. 254/6 számú végzésével Dr. Fleischmann József ügyvéd által képviselt Dr. Fleischer József felperes részére Havelka Ignác alperes ellen 911 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 1853 kor. becsült ingóságokra a fentidézett gödöllői kir. járásbírósnak fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak felülfoglalatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán, Péczelen leendő megtartására határidőül 1904 évi július hó 30. napjának délutáni 3 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok szikvizgyártógép, s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tábláján való kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Gödöllőn, 1904 évi július hó 6. napján.

Böhl Ambrus,
kir. bir. végrehajtó.

